

kun skal nævne et Par Punkter. Der siges f. Ex. i det her foreliggende Lovforslags § 1, at de Bestemmelser, som det herved paalægges Vedkommende at iagttage, ikke skulle være anvendelige, naar Passagerernes Antal ikke overstiger 25, hvorved man aabenbart har tilsigtet, hvad jeg ogsaa troer findes omtalt i det andet Things Betænkning, ikke at fortrædige de sædvanlige Rejsende. Det vil sige, at Bestemmelserne kun angaae de Skibe, hvis Ciere gjøre sig en Profession af at befordre Mennesker en masse over til den anden Verdensdeel, og dette kan jeg kun finde rigtigt. — Bestemmelsen om Straffen, der ligeledes er tilføjet i Landsthinget, maa jeg ogsaa finde hensigtsbarende. Jeg troer i det Hele, at det er godt, hensigtsmæssigt og gavnligt, at der fra Regjeringens Side tages alle de Forholdsregler, som det er muligt at tage, for at sikre Udvandrere, deels imod den forfærdelige Behandling, de hidtil ofte have været underkastede paa Overreisen, og deels, saavidt det lader sig gjøre, imod en lignende Behandling ved Ankomsten til selve Udflytningsstedet. Der er i Aarene 1865, 66 og 67 udvandret fra Europa over 34,000 Mennesker, og af dem ere ikke mindre end 824 døde, hvilket er et saa høit Tal, at det stærkt taler for, at Behandlingen ombord med Hensyn til Kost, Proprietet og Alt, hvad der hører til Livets Underhold, maa have været i høi Grad slet, thi ellers kunde Dødeligheden ikke have været saa stor. — I § 2 er der fastsat, at de, som ville give sig af med at være Agenter, skulle være bosatte her i Landet, og jeg seer af den Betænkning, der er afgiven i det andet Thing, at der har været Tale om, at de tillige skulle have Indfødsret, men dette har man frakaldet af den gode Grund, at mange tidligere Emigranter vende tilbage og gjøre sig en Næringsvei af her at hverve Udvandrere. De kunne gjerne have Indfødsret her, naagt de have været bortreiste en Tid, uden dog derfor at være i Besiddelse af de øvrige Qualificationer, der nødvendigheds maae fordras af dem, som give sig af med at bestemme saa mange Menneskers Velfærd. Disse hjemvendende tidligere Emigranter, eller, som de ofte kalde sig selv, Amerikanere, skjøndt de oprindelig ere Danske eller i alt Fald Europæere, have det

virkelig mere end nogen Anden i deres Magt, idet de tale om den rige Erfaring, de have gjort, og de herlige Forhold, der finde Sted hinsides Atlanterhavet, at forlokke uvidende og lettroende Mennesker til letfindigen at forlade deres Fødestavn for at ombytte den med en høit uvis Tilværelse i en anden Verdensdeel. Det er meget muligt, at den Erfaring, de saaledes paaberaabe sig, slet ikke stadfæster, hvad de angive, men det har en stor Vægt, naar en Mand siger: Jeg har selv været der, jeg har selv oplevet det og det, Alt er saa hyperligt der. — Varigheden af Tilladelsen til at være Udvandringsagent var i det oprindelige Lovforslag sat til eet Aar, men der er i denne Henseende i det andet Thing foretaget den Forandring, at Tilladelsen kan tages tilbage af Ministeriet, naar som helst der maatte være Anledning dertil, og dette anseer jeg for at være en meget hensigtsmæssig Bestemmelse, thi Misbrug kunne forekomme naar som helst, og det er i sin Orden, at Tilladelsen til at drive denne Næring øieblikkelig berøves Vedkommende, naar der er steet Misbrug. — Lovudkastets § 3, der er indsat i det andet Thing, indeholder en Bestemmelse om, at Tilladelsen til at drive denne Forretning skal udstedes af Justitsministeren, som derefter meddeleer Underretning derom til Øvrigheden paa Afgangsstedet. Vi see fremdeles af denne Paragraph, at Justitsministeren kan stille yderligere Betingelser og fordras en saadan Sikkerhed, som han anseer nødvendig til Udvandrerens Betryggelse, hvilket jeg ogsaa maa ansee for meget rigtigt. — Jeg vilde i det Hele taget ønske, at Lovforslaget maatte blive vedtaget i den Form, hvori det nu foreligger, saaledes at det ikke blev nødvendigt at sende det tilbage til Landsthinget, thi den nuværende Aarstid er netop den, paa hvilken Udstrømningen især foregaaer. Loven er ganske vist nyttig til enhver Tid, men den vil netop nu kunne finde Anvendelse paa de Udvandringer, som sandsynligviis ville foregaae i den nærmeste Fremtid. — § 4 bestemmer, at Tilladelsen til at paatage sig Udvandrerens Befordring over fremmede europæiske Havne meddeles af Politimesteren paa det Sted, hvor den, som begjærer samme, er bosat. Det er en Selvsølge, at